



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 581/2018
22.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Дргичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цетковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 591/18 од 10.05.2018. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж1 171/18 од 12.03.2018. године, у седници већа одржаној 22.05.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 591/18 од 10.05.2018. године као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Нишу Кж1 171/18 од 12.03.2018. године и предмет враћа Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К 20/16 од 20.01.2017. године, окр. АА, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца.

Одлучујући о жалби окривљеног, Апелациони суд у Нишу је решењем Кж1 383/17, уважањем жалбе браниоца окривљеног укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку, пресудом Вишег суда у Неготину К 14/17 од 25.10.2017. године, окр. АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Нишу је решењем Кж1 171/18 од 12.03.2018. године, усвајањем жалбе браниоца

окривљеног укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 591/18 од 10.05.2018. године, против решења Апелационог суда у Нишу Кж1 171/18 од 12.03.2018. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 455. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, укине побијано решење и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновну одлуку.

Након што је примерак захтева у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу окривљеног адв. Маји Барбуловић, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 171/18 од 12.03.2018. године, повређена одредба члана 455. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 455. став 2. ЗКП предвиђен је изузетак односно ограничење општег овлашћења другостепеног суда, из става 1. истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, у седници већа или на основу одржаног претреса и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење. Према наведеној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Дакле, одредба члана 455. став 2. ЗКП представља „процесну забрану“ за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак (правно схватање Кривичног одељења Врховног касационог суда од 28.11.2011. године).

Имајући у виду наведено, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Вишег суда у Неготину К 14/17 од 25.10.2017. године, донета у поновљеном првостепеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде Вишег суда у Неготину К 20/16 од 20.01.2017. године, другостепени суд – Апелациони суд у Нишу је био дужан да одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављене жалбе. То другостепени суд није учинио, већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж1 171/18 од 12.03.2018. године, чиме је учинио повреду кривично-процесног закона – одредбе члана 455. став 2. ЗКП, на штету окр. АА, јер окривљени има право на суђење у разумном року као и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Нишу.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је, усвајањем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, а на основу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Нишу Кж1 171/18 од 12.03.2018. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби браниоца окривљеног, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић